

[Tholstrup.]

værkere og derfor ikke indstillet paa de stadig voksende bogføringsmæssige Foranstaltninger, som paalægges af Hensyn til Toldvæsenets Kontrol, og som tager en væsentlig Del af disse Haandværkeres Tid. Vi er ogsaa imod, at denne Skat rammer en saa vigtig Forbrugsvare som Pletslvbestik. En væsentlig Del af den Sølvsmængde, som er tilovers nu, bruges netop til Belægning af saadanne Bestik, og ved Afgiften stiller man jo dem daarligere end Bestik, hvortil man bruger andre Metaller. Et Spisebestik er noget, vi alle har Brug for og ikke kan undvære. Jeg synes, at det Forhold, at blot der er en Sølvbelægning paa en Ske, skal det være ensbetydende med, at der skal Afgift paa, ikke kan være rigtigt, for i Staal — f. Eks. naar det skal være rustfrit Staal — indgaar der Raastoffer, der er lige saa dyre som Sølv, nemlig Mangan, Nikkel, Krom o. s. v. Jeg kan ikke forstaa, man skal gøre denne Forskel, og jeg anmoder derfor Ministeren om at tage Hensyn til disse Bemærkninger og prøve paa, om ikke Pletvarerne i det mindste kan trækkes ud af Lovforslaget. Det har tidligere fra Administrationens Side været hævdet, at det af kontrolmæssige Grunde var umuligt at undtage billige Ure fra Afgift, men her er jo nu sket en Ændring, idet Ure under 50 Kr. fritages for Afgift, og naar Administrationen kan indtage det Standpunkt, naar det gælder Ure, maa den ogsaa kunne indtage det, naar det gælder Pletvarer. Det samme gælder for øvrigt Forlovelsesringe; de burde heller ikke være belagt med Afgift. I det hele taget er dette en Skat paa Gavmildhed og Kærlighed.

Skatten paa Spiritus er ganske øjensynligt blevet for høj. Man hører utallige Klager fra Restauratører over, at de ikke længere kan faa det til at gaa rundt. Det er Pengerigeligheden, der er paa retur; der er ikke Penge nok til at købe de dyre Varer for, og Spørgsmaalet er jo saa, om ikke det Tal, der regnes med her, er alt for stort, om ikke det vil vise sig, at der bliver en stor Manko, maaske baade 10 og 20 Millioner, som der saa skal skaffes Dækning for fra anden Side, saa det var maaske ikke helt forkert, da vi foreslog en Dagsorden under Behandlingen af et tidligere Forslag om at spare, hvor der spares kan, med Hensyn til Finansindgifterne. Jeg tror nemlig, at Finansindtægterne gaar ned af sig selv; i den Retning behøver vi vist ikke at anstrenge os.

Endelig er der Afgiften paa Konsum-Is, som man nu for tredje Gang foreslaar her. Hovedparten fortæres jo af Børn og unge

Mennesker, det vil sige de 700 000 af Landets Borgere, som er under 25 Aar, naar man ser bort fra dem, der ligger i Vuggen. Man lægger altsaa en særlig Skat paa de 700 000 Mennesker, som ikke har Stemmeret og ikke kan komme her og gøre deres Krav gældende. Det er Forældrene, der i særlig Grad kommer til at lide derunder; det er en Skat paa børnerige Familier, rent ud sagt. En Mand, der har 3 Børn, skal altsaa af med rundt regnet 50 Kr. i Ispindeskat, og det kan ikke udlægges anderledes end, at det er Forældrene, man vil til Livs. Man vil have, at de skal betale, og de har nu engang ikke saa let ved at protestere. Det kan ikke paa samme Maade, som naar det drejer sig om Tobak og Spiritus, siges, at det er frivilligt, for Forældrene maa nu engang af med Lommepenge til Børnene; det kommer de ikke udenom, og hvis de kom uden om det, fik vi jo ikke de 12 Mill. Kr., der er Tale om.

Desuden betales der i Forvejen en Afgift paa Ispinde i visse Tilfælde. Fra en midtjysk Købstad kender jeg i hvert Fald et Tilfælde, hvor en Iskremfabrik maa betale Afgift til det lokale Mælkemonopol for at faa Lov til at lave Is, til Trods for at vedkommende Fabrik konkurrerer med det samme Mælkemonopol, som ogsaa laver Is. Mælkemonopolet har Lov til at købe sin Fløde til Produktionsprisen, medens den lille Isfabrik maa betale den af Monopolet fastsatte, dobbelt saa høje Pris. Der er altsaa i Forvejen en Afgift paa Konsum-Is. Ganske vist gaar den ikke ind i Statens Kasse, men den gaar altsaa ind til disse Monopoler, som Staten har oprettet. Jeg finder Anledning til at sige, at vi ikke kan støtte Forslag af en saadan Karakter.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har mødt fra forskellige Sider. De fleste af de Forslag der her foreligger til Behandling, er jo Gengangere, og Partiernes Synspunkter er kommet til Udtryk ved mangfoldige Lejligheder. Jeg har den Opfattelse, at det faktisk ikke er meget nyt, der fra nogen Side kan siges om de Skatter, det her drejer sig om.

Jeg har en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, der følte sig berettiget til at sige, at vi i vor Skattepolitik havde ladet os lede af den Kommunistfrygt, som det ærede Medlem ellers mente var overvundet. Det ærede Medlem plejer at undgaa Banaliteter, og jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han ikke sjosker i de Banalitetens